

kassens Midler herefter igjen skulde tilfalde denne Stiftelse. Kassen har saaledes fremdeles bestaaet, og der er imod dens Inddragelse fremhævet dels dens Oprindelse, dels dens Vigtighed saavel for Staten som for Statskassen, da det ved dens Midler bliver muligt at have Officerer, der ikke egne sig til at blive staaende i Detaillen, fordi de ikke ere brugbare tilføes, disponible til Tjeneste i Land, hvortil ellers maatte anvendes Officerer af Detaillen, hvilket mulig vilde gjøre en Forøgelse af Officers-Antallet nødvendig.

Imidlertid kan man efter de foreliggende Oplysninger ikke anerkjende, at de Indtægter, hvorved Kassens Kapitalformue er opsamlet, have været af en saadan privat Beskaffenhed, at den kunde forhindre Staten i at tage Bestemmelse om Kapitalens fremtidige Anvendelse. Den eneste af disse Indtægter, hvorom der kunde være Spørgsmaal, er den Decourt i Officerernes Gage, som blev paabuden ved kongl. Resolution af 16de Novbr. 1792 og vedvarede til 1ste Febr. 1812. Men selv denne Indtægt kan ikke indrømmes en saadan Character. Det har nemlig ikke kunnet paavises, at Decourten har fundet Sted efter frivillig Overenskomst med vedkommende Officerer, for at forskaffe dem en Forøgelse i deres Pension, og den maa derfor betragtes som en fra Statsbestyrelsens Side truffen Foranstaltning af det Slags, hvoraf der i sin Tid blev paabudet saa mange til Opnaaelse af specielle Niemed, der ansaaes gavnlige, og hvortil Midlerne søgtes tilveiebragte paa høist forskjellig Maade. Desuden kan det neppe være mere nødvendigt for Søe Staten end for Land-Staten, at sikke sig Assistenten af dens af Detaillen udtraadte Officerer ved en saadan extraordinair Pensionering, og tillige taler Billighed for, at Statens Embedsmænd, ved Udtrædelse af Tjenesten, behandles paa en og samme Maade.

Det bemærkes fluttelig, at Kassens Kapitalformue ved Udgangen af Aaret 1849 androg 247,869 Rbd. 86 Sk., samt at dens Indtægter for Aaret 1850 var calculerede til 12,713 Rbd. 54 Sk., og dens Udgifter til 10,176 Rbd. 64 Sk.,

saa at der i bemeldte Aar kan antages at have været et Overskud af c. 2500 Rbd.

Ifølge denne Fremstilling var det paatænt at inddrage den militaire Pensionkasse i Statskassen, hvilket blev saaledes opfattet af de Udvalg, som Rigsdagen nedsatte til Behandling af Invalideloven. Det har imidlertid siden vist sig, at Inddragningen møder Modstand, da Marineministeriet tilsigter at foreslaae en anden Brug for Kassen. Udvalget kan ikke have Noget at erindre imod, at Spørgsmaalet holdes aabent, dog saaledes, at Statskassen ikke derved lider noget Tab, og foreslaaer derfor, at der tilføies:

„Af denne Kasse maa ingen ny Pension bevilges.“

13. I Genhold til Indstillingen under Nr. 1 foreslaaes, at Søe-Statens Fattighuse her udgaaer.

14. Ved Søværns- og Assistentshuset har Udvalget at henlede Opmærksomheden paa den pludselige Formindskelse i denne Stiftelses Overskud, som denne Gang fremtræder, efterat det ved Loven af 9. April d. A. er bestemt, at dens Overskud skal tjene til Pensionering af Militær-Staternes Underclasser og Invalideforsørgelsen. Udvalget har ikke kunnet finde nogen Grund til, at Indtægterne af Assistentshuset laar ere ansatte 2 à 3000 Rbd. lavere end i de 2 foregaaende Budgetaar, og over 3000 Rbd. lavere end de i Regnskabsaaret 1850—51 virkelig have været; heller ikke indsees, hvorfor Udgifterne i næste Finantsaar ere ansatte 1000 Rbd. højere, end for indvarende. Udgifterne ved Søværnshuset ere ansatte til omtrent det samme Beløb som ifjor, uagtet Krigsskat for næste Aar bortfalder, og uagtet Pensionerne og Understøttelserne som Følge af Loven om Pensioneringen af de militære Underclasser synes at maatte formindskes. Det er meget at beklage, at man endnu ikke har kunnet tilendebringe den ved Loven af 9de April d. A. paabudne Undersøgelse om, hvorvidt Noget maatte være til Hinder for Sammensmeltningen af denne Stiftelses Midler med Invalideforsørgelsens.